

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 51/19
V Lucemburku dne 30. dubna 2019

Stanovisko generálního advokáta ve věci C-390/18
Eoin Michael Hession a AIRBNB Ireland UC v. Hôtelière Turenne SAS
a Association pour un hébergement et un tourisme professionnel (AHTOP)
a Valhotel

Služba, jakou poskytuje platforma AIRBNB, je podle generálního advokáta Szpunara službou informační společnosti

AIRBNB Ireland, společnost podle irského práva se sídlem v Dublinu (Irsko), obhospodařuje pro všechny uživatele mimo Spojené státy americké on-line platformu, jejímž cílem je zprostředkovávat kontakt mezi hostiteli (profesionálními i soukromými), kteří disponují ubytovacími prostory k pronajmutí, a osobami, které takové ubytování vyhledávají.

Na základě trestního oznámení, které bylo podáno proti X mimo jiné sdružením Association pour un hébergement et un tourisme professionnel a k němuž byl připojen návrh na přiznání náhrady škody v adhezním řízení, podal Parquet de Paris (státní zastupitelství v Paříži, Francie) dne 16. března 2017 obžalobu pro spáchání trestných činů podle zákona upravujícího podmínky výkonu činností souvisejících s určitými způsoby nakládání s nemovitostmi a obchodním majetkem (tzv. Hoguetův zákon), pokud jde mimo jiné o činnosti realitního makléře. Společnost AIRBNB Ireland popírá, že by vykonávala činnost realitního makléře a namítá nepoužitelnost Hoguetova zákona z důvodu jeho neslučitelnosti se směrnicí o některých právních aspektech služeb informační společnosti¹.

Vyšetřující soudce při Tribunal de grande instance de Paris (Soud prvního stupně v Paříži, Francie) se rozhodl dotázat Soudního dvora, zda pro služby poskytované ve Francii společností AIRBNB Ireland prostřednictvím elektronické platformy provozované z Irska platí svoboda poskytování služeb podle směrnice o elektronickém obchodu a zda se lze vůči této společnosti dovolávat omezujících pravidel týkajících se výkonu povolání realitního makléře ve Francii upravených Hoguetovým zákonem.

Generální advokát Maciej Szpunar k zodpovězení první otázky položené Soudnímu dvoru zkoumal ve stanovisku, které bylo dnes předneseno, zda může být služba poskytovaná společností AIRBNB Ireland považována za službu informační společnosti.

Generální advokát nejprve připomněl definici obsaženou ve směrnici o postupu při poskytování informací v oblasti předpisů pro služby informační společnosti², načež konstatoval, že je třeba posoudit povahu služby poskytované společností AIRBNB Ireland, tj. zda se jedná o službu poskytovanou na dálku bez současné přítomnosti stran a zda je zcela poskytována za použití elektronických nástrojů a nespojuje se službami, které jsou sice poskytovány elektronickými nástroji, jsou ale materiální povahy.

Generální advokát zdůraznil, že Soudní dvůr již ve své judikatuře stanovil jistá kritéria pro smíšené služby, které jsou zčásti poskytovány elektronicky a zčásti nikoli.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. 2000, L 178, s. 1; Zvl. vyd. 13/25, s. 399).

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. 2015, L 241, s. 1).

Po posouzení služby poskytované společností AIRBNB Ireland z hlediska těchto kritérií generální advokát Soudnímu dvoru navrhl, aby na první předběžnou otázku odpověděl, že **služba spočívající ve zprostředkování kontaktu pomocí elektronické platformy mezi potenciálními nájemci a pronajímateli nabízejícími krátkodobé ubytovací služby, a to v situaci, kdy poskytovatel této služby nemá kontrolu nad základními parametry těchto ubytovacích služeb, je službou informační společnosti**. Generální advokát upřesnil, že i když tento poskytovatel nabízí i další služby, které jsou materiální povahy, nebrání to tomu, aby byla služba poskytovaná elektronicky kvalifikována jako služba informační společnosti, pokud služba poskytovaná elektronicky netvoří s těmito službami nerozdílný celek.

Generální advokát poznamenal k možnosti dovolávat se vůči společnosti AIRBNB Ireland Hoguetova zákona, že v rámci případu předloženého Soudnímu dvoru tento zákon *a priori* spadá do působnosti směrnice o elektronickém obchodu, neboť se jedná o právní úpravu jiného členského státu než členského státu původu, která je způsobilá omezit služby informační společnosti. Dále připomněl, že k tomu, aby bylo možné dovolávat se vůči poskytovateli služeb informační společnosti určitého požadavku stanoveného jiným členským státem než tím, kde je tento poskytovatel usazen, a aby tento požadavek vyvolal omezení volného pohybu těchto služeb, musí se jednat o opatření splňující hmotněprávní a procesní podmínky stanovené touto směrnicí.

S ohledem na hmotněprávní podmínky stanovené směrnicí o elektronickém obchodu dospěl generální advokát k tomu, že jiný členský stát než členský stát původu se může od volného pohybu služeb informační společnosti odchýlit pouze prostřednictvím opatření přijímaných „případ od případu“. Dále uvedl, že je každopádně na vnitrostátním soudu, aby určil, zda s ohledem na veškeré skutečnosti, které mu byly předloženy, jsou dotyčná opatření nezbytná k zajištění ochrany spotřebitele a nepřekračují meze toho, co je k dosažení sledovaného cíle nezbytné.

Pokud jde o procesní podmínky, generální advokát připomněl, že členský stát, který hodlá přijmout opatření omezující volný pohyb služeb informační společnosti poskytovaných z jiného členského státu, musí nejprve svůj záměr oznámit Komisi a požádat členský stát původu o přijetí opatření v oblasti služeb informační společnosti. Podle generálního advokáta však nic nenasvědčuje tomu, že by Francie požádala Irsko o přijetí opatření v oblasti služeb informační společnosti, a jeví se, že nebyla splněna ani podmínka týkající se oznámení záměru Komisi, ať už během období k provedení směrnice či po jeho skončení. V posledně uvedeném ohledu generální advokát uvedl, že sankcí za neučiněné oznámení je nemožnost dovolat se opatření vůči poskytovateli těchto služeb.

K otázce, zda jiný členský stát než členský stát původu může rovnou a bez posouzení hmotněprávních podmínek stanovit poskytovatelům určité kategorie služeb informační společnosti takové požadavky týkající se výkonu povolání realitního makléře, jaké upravuje Hoguetův zákon, generální advokát uvedl, že **směrnice brání tomu, aby členský stát za takových okolností a takovým způsobem mohl omezovat volný pohyb služeb informační společnosti poskytovaných z jiného členského státu**.

UPOZORNĚNÍ: Soudní dvůr není stanoviskem generálního advokáta vázán. Úlohou generálních advokátů je zcela nezávisle navrhnout Soudnímu dvoru právní řešení věci, která jim je přidělena. Soudci Soudního dvora začínají nyní v uvedené věci rozhodovat. Rozsudek bude vydán později

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) stanoviska se na internetové stránce CURIA zveřejňuje v den, kdy je generální advokát přednesl.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki 📞 (+352) 4303 5499

Obrazové záznamy z přednesení stanoviska jsou dostupné na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106